

Tichej je svět, jenom šumění stromů zní, lichej jsem a uprostře
d lidí sám
málo je snů, co ve skutečnost proměním, jsem nespoután a přec ž
ivotem svazován...

R: Vybledlá tvář, jenom plamenů zář zůstala v očích mých
jenom ta vybledlá tvář a ty se ptáš, kam se vytratil ze rtů smí
ch, ze rtů smích

Slzy černý z cizích očí padají, v zástupech dlouhých postavy jd
ou
anonymní hlavy k zemi skloněný, jak poznat mám předurčenou cest
u svou...

R: Vybledlá tvář jenom plamenů zář...

Proč jenom já tenhle světabol v duši mám, nedá se žít bez touhy
a beze snů
Všechno, co mám, já s lehkostí přenechám, tak strašně blízko je
konec mých dnů...

R: Vybledlá tvář jenom plamenů zář...